

VYSKUPAS KĘSTUTIS KĖVALAS TELŠIŲ VYSKUPAS ORDINARAS

2019 m. VELYKOS

Brangūs broliai ir seserys, mieli Žemaičiai, su Šventomis Velykomis! Kristus prisikėlė! Aleliuja!

Ką gi mes švenčiame ir kodėl džiaugiamės? Ar tai nėra tik kažkada buvusių senų įvykių minėjimas? O gal tai tik euforija, apėmusi žmones, taip giliai nutolusius nuo mūsų gyvenamo laiko? Kokią įtaką šie Velykų įvykiai daro man, žmogui, gyvenančiam XXI amžiuje?

Pirmieji žmonės, kurie sužino Jėzaus prisikėlimo faktą, yra moterys - Marija Magdaliėtė ir kita Marija. (Mt. 28, 1-15). Kodėl pirmosios sužino moterys, galima aiškinti tuo, kad jos su Viešpačiu buvo iki galo: lydėjo Jį kryžiaus kančioje, nepasitraukė guldam į kapą, todėl ir gavo meilės savo Viešpačiui užmokestį – jos pirmosios patyrė Prisikėlusiojo džiaugsmą.

Prie tuščio kapo tą kartą buvo ir moterys, ir sargybiniai, tad įdomu lyginti, kaip tuo metu elgėsi šios dvi žmonių grupės. Sutampa tai, jog šie žmonės buvo prie Jėzaus kapo, visi matė angelus, visi išsigando, abi žmonių grupės paliko kapą ir ėjo pranešti, kas atsitiko, galiausiai, ir moterys, ir sargybiniai gavo paraginimą, kaip jie turėtų elgtis su šia žinia. Tačiau skiriasi tai, ką moterys suprato matydamos tuščią kapą ir kaip pasirinko aiškinti tą įvykį sargybiniai - jie nutarė meluoti apie pavogtą kūną.

Velykos ir šiandien mums primena gyvenimo pasirinkimus. Yra tarsi du pasauliai, kuriuose žmonės gyvena: tai tas moterų pasaulis, paremtas tikėjimu ir iš to kylančiu džiaugsmu, ir tų kapo sargybinių pasaulis, kuriame viską, ką matome aplinkui, norime aiškinti kaip apgavystę, melą ir klastą.

Mes taip pat visuomenėje, o dažnai ir savo viduje, jaučiame tuos du pasaulius: vienas jų persmelktas pasitikėjimu Jėzaus mokiniais ir jų džiaugsmingu liudijimu apie Prisikėlusį Viešpatį, o kitas pasaulis - tai mus gundanti tamsi galia, kuri slankioja kaip šmėkla, bandydama aptemdyti bet kurį prasiveržusį džiaugsmą. Ir dabar pasaulyje yra daug žmonių, manančių, jog tikėti Jėzaus pažadu būtų per daug gerai, kad tai būtų tiesa.

Brangieji, Kristaus Prisikėlimo Iškilmė mums iš naujo primena - būkime tvirti apsiprėsdami turėti viltį. Juk vilties turėjimas jau dabar mūsų kasdienybėje duoda gausių vaisių: tai atnaujinti šeimos santykiai, tai naujas įkvėpimas imtis darbų, tai pasitikėjimas mūsų Tėvynės laisvės projektu, tai gyvenimas, paremtas tikėjimu į mylintį ir gero trokštantį Dievą, kuris mūsų atsiliepinimo laukia jau šiandien.

Kai moterys atrado, kad Jėzaus kapas tuščias ir Jėzus prisikėlė, jos jautė, jog pirmoji jų užduotis yra dalintis šiuo atradimu. „Nebijokite! Eikite ir pasakykite“, – tai pirmasis Jėzaus prašymas moterims, kurios suprato šią tiesą. Jėzus kviečia kalbėti apie šį stebuklą garsiai. (Mt. 28, 10).

Žmogus, kuris yra sutikęs Prisikėlusį Kristų, turi neprarasti savo gyvenime džiaugsmo ir spinduliuoti jį kitiems. Popiežius Pranciškus sako, kad krikščionis negali būti liūdnas. Mūsų veiduose ši giedra turi matytis ir priminti kiekvienam, žvelgiančiam į mus, kad Kristus Prisikėlė!

Su Šventomis Velykomis, brangieji!

+ Kęstutis Kėvalas

†Kęstutis Kėvalas
Telšių vyskupas